

§ 4.

Zaměstnavateli jest volno domáhati se sporem dle § 1162 obč. zák. okamžitého zrušení pracovního poměru a vyklizení bytu i mimo období v § 2 ustanovené, jsou-li tu podstatné důvody, které z viny zaměstnancovy další trvání námezdního poměru vylučují.

§ 5.

Protokoly a podání v řízení soudním dle § 3 podléhají poplatkům pro řízení sporné ustanoveným; z usnesení zaplatí navrhovatel poplatek rovnající se polovičnímu rozsudečnému, které by dle hodnoty předmětu bylo zaplatiti.

§ 6.

Ustanovení tohoto nařízení nevztahují se na železniční zaměstnance, pro něž platí zvláštní ustanovení, jakož i na osoby zaměstnané v zemědělských podnicích všeho druhu pracemi zemědělskými.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, platí i na případy, kde výpovědní lhůta ještě neuplynula; a pozbude platnosti dnem 31. prosince 1919.

Provedení jeho náleží ministrům spravedlnosti a sociální péče.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Soukup v. r.	Staněk v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Prášek v. r.
Dr. Rašín v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 224.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. dubna 1919

o dodatečných prohlídkách válečných invalidů.

§ 1.

Válečnými invalidy jsou osoby, které následkem poranění nebo nemoci, ve službě vojenské nebo při vykonávání vojenských úkonů a prací nebo jako civilní zajatci a rukojmí, získané nebo zhoršené, utrpěly dočasné nebo trvalé, částečné nebo úplné snížení nebo ztrátu výdělečné schopnosti.

§ 2.

Aby byl zjištěn zdravotní stav válečných invalidů, stupeň i způsob jejich invalidity a aby

bylo zjištěno, zda a k jakému zaměstnání může invalida býti vyškolen, budou váleční invalidé podrobeni sociálně lékařským prohlídkám.

§ 3.

Prohlídkám povinni jsou podrobiti se všichni váleční invalidé, bez ohledu na to, zda byli již superarbitračními komisemi jako invalidé ze služeb vojenských propuštěni, ať požívají invalidní renty nebo jí postrádají, ať jsou zaměstnání nebo bez zaměstnání, ať sloužili kdekoli a v jakýchkoli formacích vojenských, pokud jsou státními příslušníky republiky Československé.

Z prohlídek těchto vyjmuti jsou vojenští gážísté a déle sloužící poddůstojníci a muži.

§ 4.

Prohlídky provedou okresní komise sociálně lékařské. Počet okresních komisí, územní obvod jejich působnosti a sídlo jejich ustanoví ministr sociální péče. Okresní komise jest povinna v územním obvodu své působnosti provésti prohlídky osob v § 1. tohoto nařízení uvedených, i pokud nalézají se ještě ve vojenských nemocnicích. Při prohlídkách ve vojenských nemocnicích jest velitel vojenské nemocnice členem prohlídkové komise okresní se všemi právy i povinnostmi ze členství tohoto plynoucími.

§ 5.

V případech, kde komise okresní není s to učiniti při prohlídce konečný nález (na příklad: komplikované případy chirurgické, psychosy, neurosy a pod.), vyžádá si okresní komise odborný posudek. O dalším opatření invalidy rozhodne teprve po předložení tohoto posudku. Zdravotní ústavy pro podávání posudků ustanoví ministr sociální péče v dohodě s ministrem Národní obrany a ministrem zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 6.

Okresní komise sestává z devíti členů. Předsedu (státního úředníka) a lékaře jmenuje ministr sociální péče v dohodě s příslušnými ministry, zástupce finanční správy jmenuje ministr financí, zástupce vojenské správy jmenuje ministr Národní obrany, ostatních 5 členů a to po jednom zástupci: a) průmyslu a živností, b) obchodu, c) zemědělství, d) invalidů, e) úřadu o válečné poškození jmenuje politický úřad I. stolice po návrhu příslušných organizací. Působí-li okresní komise ve vojenské nemocnici, jest desetičlenná (desátým členem jest velitel vojenské nemocnice.)

§ 7.

Pro jednání před prohlídkovými komisemi a komisemi zemskými vydány budou zvláštní po-

drobné jednací řády, jakož i seznam otázek (dotazník) ke zjištění poměrů invalidy.

§ 8.

Komise určí stupeň neschopnosti k výdělku v procentech a podá odborný posudek zároveň o dalším opatření invalidy ve směru dodatečného léčeni, školení, výcviku, vyučování a volby zaměstnání invalidy se zřetelem k jeho tělesným i duševním schopnostem a náklonnostem.

§ 9.

Invalida, jakož i zástupce finanční správy mají právo z nálezů prohlídkové komise okresní odvolat se do 28 dnů ode dne doručení platebního příkazu ke komisi odvolací ohledně neschopnosti k výdělku. Odvolání může býti ohlášeno ústně nebo písemně u politického úřadu I. stolice, event. okres. úřadu o válečné poškozence.

§ 10.

Prokáže-li invalida předloženým vysvědčením úředního lékaře, že zdravotní stav jeho, pokud souvisí s činností ve vojstě, se zhoršil v době po vykonané prohlídce, může žádati u politického úřadu I. instance o opětne představení před příslušnou prohlídkovou okresní komisí. Po rozpuštění okresních prohlídkových komisí budou pro tyto případy zřízeny cestou nařizovací stálé komise, okresním komisím na roveň postavené.

§ 11.

Prohlídkové komise odvolací ustanoví ministr sociální péče v místech dle potřeby na dobu jednoho roku pro širší územní obvod. Složení komisí odvolacích odpovídá složení komisí okresních.

§ 12.

Členové všech prohlídkových komisí jsou za svoje funkce honorováni podle předpisů obsažených v jednacím řádě prohlídkových komisí.

§ 13.

Váleční invalidé budou k prohlídkám předvoláni okres. úřady politickými I. instance zvláštěními předvolacími lístky. Válečný invalida má nárok na průkaz předvolávacího lístku na bezplatnou jízdu při cestě do sídla prohlídkové komise i do vojenské nemocnice, kam jest touto komisí odkázán, a zpět na všech státních drahách (železničních, vodních, elektrických a pod.), event. nárok na náhradu jízdného na drahách nestátních.

§ 14.

Aby dostalo se předvolání k prohlídkám všem válečným invalidům, jsou povinny osoby v § 1. tohoto nařízení uvedené hlásiti se, pokud tak již neučinily při sčítání (soupisu) invalidů, provedeném ministerstvem sociální péče republiky Československé po rozumu vyhlášky ze

dne 28. ledna 1919, č. j. 521/II/3 ai 1919 tohoto ministerstva, ihned u obecního úřadu v obci svého bydliště.

§ 15.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministerstvo sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Habrman v. r.
Dr. Soukup v. r.	Prášek v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 225.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. dubna 1919,

kterým se zrušují všechna dosavadní nařízení vajec se týkající.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307 a uherského zákona čl. LXIII, z roku 1912 a L. z roku 1914 nařizuje se:

§ 1.

Nařízením tímto zrušují se všechna nařízení vydaná vládou neb zemskými politickými úřady, o obchodu, cenách, dopravě a upotřebení vajec.

Obchod vejci není tudíž ničím obmezen; jen vývoz jich z území republiky Československé zůstává zakázán.

§ 2.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministerstvo pro zásobování lidu se pověřuje provedením tohoto nařízení.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Habrman v. r.
Dr. Soukup v. r.	Prášek v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.

Stříbrný v. r.,